

Rosłońska, Aldona

Kontakty seksualne nastolatków w świetle nauczania Kościoła o czystości przedmałżeńskiej

Warszawskie Studia Pastoralne 13, 267-282

2011

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ALDONA ROSŁOŃSKA

KONTAKTY SEKSUALNE NASTOLATKÓW W ŚWIETLE NAUCZANIA KOŚCIOŁA O CZYSTOŚCI PRZEDMAŁŻEŃSKIEJ

1. Kryzys dochowywania czystości przedmałżeńskiej

Współczesny świat promuje swobodę seksualną i konieczność zaspokajania własnych potrzeb cielesnych. W głównych przekazach medialnych kategoriycznie odrzuca się promocję zachowania dziewictwa do dnia ślubu. Prasa kolorowa adresowana do nastolatków bardzo często udziela swoim czytelnikom rad typu: co powinni zrobić aby „ich pierwszy raz” był jak najbardziej przyjemny i bezpieczny. Onanizm ukazuje się młodzieży jako naturalny element życia człowieka. Na list piętnastoletniego Adama, który pisze do redakcji, że czuje iż ma problem z masturbacją, udzielona zostaje mu odpowiedź lekarza, żeby się nie martwić gdyż to naturalne, że dąży do rozładowania napięcia seksualnego i osiągnięcia orgazmu. Jednocześnie ten sam lekarz stwierdza, iż większość ludzi onanizuje się przez całe życie, a potrzeba onanizmu u nastolatków maleje wraz z rozpoczęciem

* **ALDONA ROSŁOŃSKA** – mgr teologii w zakresie edukacji medialnej i dziennikarstwa. Studia magisterskie na UKSW w Warszawie ukończyła w 2010 roku obroną pracy pt.: *Negatywny obraz chrześcijaństwa w wybranych przekazach medialnych. Analiza wybranych publikacji z lat 2000–2009* napisaną pod kierunkiem ks. prof. J. Przybyłowskiego. Obecnie doktorantka Sekcji Teologii Pastoralnej na UKSW.

współżycia płciowego.¹ Taka porada lekarska jednoznacznie ukazuje młodemu człowiekowi, że jedyną radą aby poradził sobie z zbyt częstą masturbacją jest rozpoczęcie współżycia płciowego. Kolejna rada tej samej pani doktor jest odpowiedzią na pytanie, jak piętnastolatek powinien używać prezerwatywy aby mieć pewność, iż ten wspaniały środek antykoncepcyjny nie pęknie.² Warto w tym miejscu zauważyć, iż czasopismo w którym zamieszczono wyżej przytoczone rady adresowane jest do młodzieży w wieku 15–17 lat. Z rozmów ze sprzedawcami gazet wynika, iż najwięcej pism tego pokroju kupuje młodzież w wieku 10–15 lat. Jednoznacznie można stwierdzić iż nastolatkiwie sięgający po czasopisma w których promuje się seks przedmałżeński będą dążyć do tego, aby spełnić wymagania stawiane im przez środowisko i jak najwcześniej będą chciały rozpocząć współżycie. Często dziewczęta i chłopcy w wieku 13–14 lat na pytanie dlaczego rozpoczęli współżycie płciowe udzielają odpowiedzi, iż chcieli mieć to już za sobą lub że nie chcieli być gorsi od kolegów i koleżanek.

Zachowywanie czystości przedmałżeńskiej nastolatkiwie często uważają za pewnego rodzaju utopię i zacofanie. Twierdzą, iż trzeba być nienormalnym lub wyjątkowo szpetnym, aby nie mieć partnera seksualnego przed zawarciem sakramentu małżeństwa. Jednocześnie coraz częściej pojawia się stwierdzenie, że zawarcie związku małżeńskiego jest dla młodych osób bezcelowe, gdyż i tak mieszkają razem i współżyją ze sobą. Dziewictwo w oczach wielu nastolatków jest teraz niemożliwe i należy się go jak najszybciej pozbyć.

1.1 Zatrważające statystyki

Postawę, jaką wyraża Polska młodzież wobec abstynencji seksualnej przed ślubem, doskonale ilustrują statystyki. W raporcie rocznym programu społecznego „Szkoła bez przemocy” z 2009 r. czytamy, iż

¹ Na podstawie działu Trudne pytania, Bravo nr 26/ 2010, s. 40.

² Tamże, s. 41.

51% uczniów szkół ponadpodstawowych przeszła już inicjację seksualną. Badanie to objęło ponad 11 tysięcy uczniów, z czego 72% to młodzież uczęszczająca do gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych. W stosunku do roku 2007 zmieniła się nieco struktura wieku inicjacji seksualnej: przybyło uczniów po inicjacji seksualnej w grupie 15-latków, a ubyło w grupach najstarszych (18-19 lat) (Rys. 1.1 w Aneksie). Największy przyrost inicjacji seksualnej następuje po przejściu z gimnazjum do szkoły ponadgimnazjalnej (wzrost o 14 pkt. proc.) W każdym roczniku występuje procentowa przewaga chłopców po inicjacji nad dziewczętami. Jednak wraz z wiekiem uczniów przewaga ta się zmniejsza (Rys. 1.2 w Aneksie). Młodsze dziewczęta (13 i 14 lat) deklarują mniejszą, a starsze (17-19 lat) większą od chłopców satysfakcję z życia seksualnego³ (Rys. 1.3 w Aneksie).

Kinga Wiśniewska-Roszkowska w swojej książce „Wychowanie seksualne” podaje, że ponad 90% „zakochanych par” zaczyna pożycie przed ślubem, a ok. 40-60% bierze ślub w chwili gdy dziewczyna jest już w ciąży. K. Wiśniewska-Roszkowska polemizuje również z różnymi publicystami jakoby miałyby być to norma i prawidłowość. Zwraca uwagę, że 60-70% dzieci otrzymuje „uświadczenie seksualne” od kolegów. W odpowiedzi na stwierdzenie pana Kozakiewicza, iż sto lat temu statystyki wyglądały podobnie, przypomina, że w tamtych czasach panowała tzw. podwójna moralność, która mężczyznom pozwalała na wszystko, a kobiety dzieliły się na „czyste” – przeznaczone na żony i matki oraz „nieczyste” – służące męskiej rozpuście. Podział ten istniał pomimo iż Kościół od obu płci wymagał czystości przedślubnej.⁴

1.2 Wpływ stosunków przedmałżeńskich na psychikę młodzieży

Miejscem rozpoczęcia współżycia płciowego powinno być małżeństwo. Tylko trwałe, kochające się, monogamiczne małżeństwo kobiety i mężczyzny jest naturalnym środowiskiem przekazywania

³ Raport roczny programu społecznego „Szkoła bez przemocy” z 2009r., s. 31.

⁴ Por. K. Wiśniewska-Roszkowska, Wychowanie seksualne, Wrocław 1998. s. 109.

życia w miłości i dobrego wychowania potomstwa, co z kolei warunkuje rozwój społeczeństw i w efekcie świata.⁵

Bardzo często dziewczyna podejmuje rozpoczęcie współżycia seksualnego ze względu na to, że jej chłopak domaga się od niej „dowodu miłości”. Pomimo iż odczuwa ona instynktowny lęk przed inicjacją seksualną, robi to aby zatrzymać chłopaka przy sobie. Dodatkowo ogromne znaczenie w podjęciu decyzji ma zewsząd dochodzący głos medialny, iż miłość „musi” tak się realizować. Moralność się zmieniła i nowoczesna kobieta musi iść z postępem. Wszyscy tak robią. Dziewczyna która jeszcze nie współżyła płciowo może wraz z utratą dziewictwa poczuć się skrzywdzona. Nie ma jeszcze ślubu i nie wie czy kiedykolwiek do niego dojdzie, obawia się co się stanie jeśli jej kolejny chłopak, z którym będzie się w przyszłości spotykała, zwróci uwagę na to, czy dochowała dla niego swojej czystości.⁶ Takie rozterki powodują, że rozpoczęcie współżycia seksualnego może mieć bardzo negatywne skutki w psychice młodej osoby. Dodatkowo dochodzi do tego lęk przed niechcianą ciążą, obawa iż chłopak stworzy jej opinię „łatwej” oraz rozczarowanie rodziców. Wobec takiego stresu jaki wiąże się ze współżyciem przed ślubem bardzo trudno jest odnaleźć dziewczynie piękno aktu seksualnego.

Chłopak, który pragnie współżyć ze swoją dziewczyną, lecz nie chce się z nią wiązać, prawdopodobnie nie jest pewien, czy tę właśnie dziewczynę chciałby mieć za żonę. Wraz z myślą o inicjacji seksualnej rodzą się w nim obawy: co się stanie jeśli dziewczyna zajdzie w ciążę? jak jego partnerka przyjmie jego wygląd? jak się sprawdzi w roli kochanka? co będzie jeśli nakryją ich rodzice?

Rozpoczęcie współżycia przed ślubem wynika ze zwykłej poządlliwości, która uniemożliwia prawdziwe poznanie drugiej osoby w prawdzie. Co więcej proces „poznawania się” cielesnego powo-

⁵ J. Pulikowski, *Zakochanie ... i co dalej?*, Częstochowa 2008, s.14.

⁶ Por. K. Wiśniewska-Roszkowska, *Wychowanie seksualne*, Wrocław 1998, s. 109-119.

duże degradację i ranienie osób a nierzadko uniemożliwia podjęcie wolnej decyzji o zawarciu małżeństwa. Współżycie pozamałżeńskie rozwija egoizm, który jest zaprzeczeniem miłości.⁷

2. Chrześcijańskie nauczanie o czystości przedmałżeńskiej

Kościół katolicki od początku swego istnienia naucza, jak bardzo ważne jest zachowanie czystości przedmałżeńskiej. Podkreśla, że współżycie płciowe może mieć miejsce tylko w sakramentalnym małżeństwie. Wszelkie formy seksualne odbywające się poza nim są grzechem i przyczyniają się do degradacji człowieka. Tematykę seksualną odnajdujemy w Piśmie Świętym, w nauczaniu Magisterium Kościoła, w adhortacjach apostoelskich oraz w katechizmie.

2.1 *Biblijne powołanie do czystości*

Bóg stwarzając pierwszych ludzi powołał ich do przekazywania życia.

„Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich ‘Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną’” Rodz. 1.27–28a⁸

Bóg powołał do związku kobietę i mężczyznę, to oni mają dać początek kolejnym ludziom. To dwie osoby odmiennej płci mają przekazywać życie, taki jest podstawowy cel współżycia seksualnego. Każda z dwu płci z taką samą godnością, chociaż w różny sposób, jest obrazem mocy i czulej miłości Boga⁹. Jedynym miejscem, w którym powinno dochodzić do kontaktów seksualnych, jest małżeństwo. To właśnie łożę i złączenie małżeńskie jest święte, nienaruszalne i nietykalne przez obcych¹⁰. Jedność mężczyzny i kobiety

⁷ J. Pulikowski, *Zakochoanie ... i co dalej?*, Częstochowa 2008, s.33.

⁸ Biblia Tysiąclecia, Poznań 2000.

⁹ Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2335.

¹⁰ Por. J. Zieja, *Katechizm życia chrześcijańskiego*, Poznań 1949. s. 182

w małżeństwie jest sposobem naśladowania w ciele wspaniałomyślności i płodności Stwórcy¹¹. Tylko małżonkowie powołani są do współdziałania wraz z Bogiem do stwarzania nowego życia.

O tym jak ważna jest pozamałżeńska wstrzemięźliwość seksualną mówi nam przykazanie szóste i dziewiąte. Sam Chrystus w swoim nauczaniu wyjaśnia jaki był Boży zamysł dla ludzkiej płciowości.

„Słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż! A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa”. Mt 5, 27-28¹²

Wielokrotnie również w listach Pawłowych możemy odnaleźć zachęty do zachowywania czystości oraz opanowania i uporządkowania seksualnej dziedziny życia ludzkiego zgodnie z prawami natury oraz obowiązkami powołania¹³.

2.2 *Chrześcijańskie zadanie zachowania czystości*

Katechizm Kościoła Katolickiego opisuje czystość jako osiągniętą integrację płciowości w osobie, a w konsekwencji wewnętrzną jedność człowieka w jego bycie cielesnym i duchowym. Płciowość, w której wyraża się przynależność człowieka do świata cielesnego i biologicznego, staje się osobowa i prawdziwie ludzka, gdy zostaje włączona w relację osoby do osoby, we wzajemny dar mężczyzny i kobiety, który jest całkowity i nieograniczony w czasie. Cnota czystości obejmuje zatem integralność osoby i całkowitość daru.¹⁴

Ze względu na tematykę niniejszej pracy dalsze rozważania zostaną ukierunkowane na czystość przedmałżeńską. Ks. Jan Zieja opisuje, że człowiek czysty w okresie młodości stara się wszelkiego rodzaju poruszenia, pragnienia i pożądania natury płciowej odsuwać od siebie. Osoba czysta zachowuje w pełni całą świeżość wszystkich

¹¹ Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2335.

¹² Biblia Tysiąclecia, Poznań 2000.

¹³ Por. Rz 13,13-14, 1 Kor 6, 15-20, 1 Kor 7, 1-11, 1 Kor 7, 25-28, Ga 5,16-22, 1 Tes 4,3-5.

¹⁴ Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2337.

sił ducha i ciała dla współżycia małżeńskiego z osobą, którą kiedyś pokocha miłością „mocniejszą niż śmierć”, robi wszystko, aby te dary Boże zanieść przed ołtarz, przy którym dokonają się zaślubiny małżeńskie. Co więcej taka osoba wstrzymuje się do czasu ślubu od wszystkiego co by urażało wrodzoną wstydlivość i było już napoczęciem pożycia małżeńskiego lub jego bluźnierczym przedrżeniem¹⁵. Narzeczeni są powołani do czystości przez zachowanie wstrzemięźliwości. Poddani w ten sposób próbie, odkrywają wzajemny szacunek, będą uczyć się wierności i nadziei na otrzymanie siebie nawzajem od Boga. Przejawy czułości właściwe miłości małżeńskiej powinni zachowywać na czas małżeństwa. Powinni pomagać sobie wzajemnie we wzrastaniu w czystości¹⁶. Dzięki dochowaniu czystości przedmałżeńskiej młodzi ludzie poznają się w prawdzie oraz umacniają we wzajemnym wzrastaniu ich miłości. Jednocześnie więź ich miłości jest umacniana przez możliwość wspólnego przyjmowania komunii. Zachowanie wewnętrznej równowagi duchowej przekłada się na równowagę w relacji z drugą osobą.

2.3 Wykroczenia przeciw czystości

Wśród podstawowych wykroczeń przeciw czystości nauczanie Kościoła wymienia: rozwiązłość, masturbację, nierząd, pornografię, prostytutkę i gwałt.

Rozwiązłość definiuje się jako nieuporządkowane pożądanie lub nieumiarkowane korzystanie z przyjemności cielesnych. W obu przypadkach przyjemność seksualna jest nastawiona sama na siebie, w oderwaniu od nastawienia na zjednoczenie i prokreację¹⁷.

Onanizm znany również pod pojęciami samogwałt, masturbacja i ipsacja, jest to dobrowolne pobudzanie narządów płciowych w celu osiągnięcia orgazmu. W onanizmie zostaje przekreślony

¹⁵ Por. J. Zieja, *Katechizm życia chrześcijańskiego*, Poznań 1949.s 209.

¹⁶ *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 2350.

¹⁷ Por. *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 2351.

zarówno moralny porządek więzi między mężczyzną i kobietą, jak i moralny porządek przekazywania życia. Odrzucona również zostaje zasada panowania sfery duchowej nad cielesnymi pożądaniami¹⁸. Urząd Nauczycielski Kościoła w oparciu o tradycję oraz moralny zmysł chrześcijan stanowczo stwierdza, iż masturbacja jest aktem wewnątrznie nieuporządkowanym¹⁹. Przy onanizmie nieopanowane pożądanie łatwo się rozrastają przechodząc w nałóg, cechujący się przeciążeniem systemu nerwowego, znacznym osłabieniem woli, utratą energii oraz silnym zaabsorbowaniem uwagi i wyobraźni. Wszystko to odbija się na umysłowym rozwoju młodego człowieka, czego objawem jest niepokój i traktowanie swojego nałogu jako czegoś złego. Jego własna ludzka natura buntuje się przeciw tej upokarzającej niewoli, a on sam szuka pomocy w radzeniu sobie ze swym niepokojem²⁰.

Nierząd jest zjednoczeniem cielesnym pomiędzy wolnym mężczyzną i wolną kobietą poza małżeństwem²¹. Wobec tak przyjętej definicji wszelkiego rodzaju współżycie przedmałżeńskie w tym także inicjacja seksualna nastolatków spełnia kryteria nierządu.

Pornografia polega na wrywaniu aktów płciowych, rzeczywistych lub stymulowanych, z intymności partnerów, aby w sposób zamierzony pokazywać je innym. Jest to wynaturzenie aktu małżeńskiego oraz wzajemnego intymnego daru małżonków. Znieważa ona czystość, będąc jednocześnie winą ciężką²².

Prostytucja jest naruszeniem godności osoby, która oddaje się prostytutce, stając się przedmiotem przyjemności cielesnej kogoś innego. Oddawanie się prostytutce jest grzechem ciężkim podobnie jak

¹⁸ Por. K. Wiśniewska-Roszkowska, *Wychowanie seksualne*, Wrocław 1998, s. 124–127.

¹⁹ *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 2352.

²⁰ Por. K. Wiśniewska-Roszkowska, *Wychowanie seksualne*, Wrocław 1998, s. 125–126.

²¹ *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 2353.

²² Por. *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 2354.

korzystanie z usług prostytutki. W obu przypadkach dochodzi do naruszenia czystości, do której zobowiązuje wierzących chrzest święty, i znieważenia ciała które jest świątynią Ducha Świętego²³.

Gwałt jest wtargnięciem za pomocą przemocy w intymność płciową drugiej osoby. Rani on prawo każdego człowieka do szacunku, wolności oraz integralności fizycznej i moralnej²⁴.

Innymi przypadkami ataków na sferę czystości oraz piękna aktu seksualnego jest aktywny homoseksualizm oraz różnego rodzaju dewiacje seksualne. Wśród najbardziej popularnych perwersji warto wymienić: narcyzm, ekshibicjonizm, sadyzm, masochizm, pedofilię, gerontofilię, nekrofilie, sodomie, fetyszizm oraz kazirodztwo.

3. Promocja czystości przedmałżeńskiej szansą na zdrowy rozwój rodziny

Mając na uwadze medialną promocję wolności seksualnej i nauczanie Kościoła w sprawie czystości przedmałżeńskiej, nasuwa się stwierdzenie, iż głos Boży w sprawie płciowości został zagłuszony przez niemoralne wykorzystywanie środków społecznego komunikowania. Młode osoby, które nie do końca są przekonane, iż współżycie przed ślubem oraz masturbacja są czymś dobrym, otrzymują zapewnienia ludzi, którym z racji wykonywanego przez nich zawodu ufają, iż mogą i wręcz powinni w pełni korzystać ze swojej płciowości. Brak skutecznego sposobu przekazywania młodym ludziom nauczania Kościoła w sprawie płciowości oraz nieznanostwo argumentów, dlaczego księża mówią NIE wolnej miłości, jest przykładem zaniedbania ze strony ludzi wierzących. Każdy wierny mający możliwość bezpośredniego wpływu na młodego człowieka powinien zaangażować się w kształtowanie w nim postawy czystości i szacunku dla współżycia seksualnego.

²³ Por. Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2355.

²⁴ Por. Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2356.

3.1 Rodzina miejscem przekazywania wartości

Młodzi ludzie ślubując sobie miłość małżeńską zobowiązują się przyjąć i po katolicku wychować potomstwo, jakim ich Bóg obdarzy. Prosząc o sakrament chrztu dla swojego dziecka, ponownie zapewniają wspólnotę Kościoła, iż przekazą owocowi swojej miłości wychowanie chrześcijańskie. Prawo-obowiązek rodziców do wychowywania jest czymś istotnym i jako taki związany jest z samym przekazywaniem życia ludzkiego; jest on pierwotny i mający pierwszeństwo w stosunku do zadań wychowawczych innych osób, z racji wyjątkowości stosunku miłości łączącej rodziców i dzieci. Wyklucza się zastępstwo i jest niezbywalny, dlatego nie może być całkowicie przekazany innym, ani przez innych zawłaszczony²⁵. Rodzina jest pierwszą i podstawową szkołą uspołecznienia: w niej, jako we wspólnocie miłości, uczynienie z siebie daru jest prawem, nadającym kierunek i warunkującym wzrost²⁶. Jan Paweł II w swoim nauczaniu szczególnie rolę w wychowaniu seksualnym przyznaje rodzicom. Wychowanie do miłości podjętej jako dar z siebie stanowi nieodzowną przesłankę dla rodziców wezwanych do przekazywania dzieciom jasnego i subtelnego wychowania seksualnego. W obliczu kultury, która na ogół „banalizuje” płciowość ludzką, interpretując ją i przeżywając w sposób ograniczony i zubożony, odnosząc ją jedynie do ciała i egoistycznej przyjemności, posługa wychowawcza rodziców musi skupić się zdecydowanie na kulturze życia płciowego, aby była ona prawdziwie i w pełni osobowa. Wychowanie seksualne, stanowiące prawo i podstawowy obowiązek rodziców, winno dokonywać się zawsze pod ich troskliwym kierunkiem zarówno w domu, jak i w wybranych i kontrolowanych przez nich ośrodkach wychowawczych. W tym kontekście bezwzględnie nieodzowne jest wychowanie do czystości, jako cnoty, która doprowadza osobę do prawdziwej dojrzałości i uzdalnia ją do szanowania i rozwijania „oblubieńcze-

²⁵ Jan Paweł II, *Familiaris consortio*, nr 36.

²⁶ Tamże, nr 36.

go sensu” ciała²⁷. Warto apelować do rodziców aby z prawdziwie chrześcijańską troską przekazywali swoim dzieciom, jak pięknym i cennym darem jest cnota czystości. Nie można pozwolić, aby ci do których należy prawo i obowiązek wychowywania przenosili całość tej odpowiedzialności na placówki oświatowe i duszpasterskie.

3.2 Szkoła miejscem rozwoju

Szkoła w wychowaniu młodego człowieka często odgrywa decydującą rolę. Od kilkunastu lat w polskich szkołach realizowany jest program wychowania do życia w rodzinie. Skutki jakie niesie on ze sobą najlepiej widać w statystykach (Rys. 1.1 w Aneksie). Z roku na rok zwiększa się liczba osób nieletnich rozpoczynających współżycie płciowe. Jeśli nauczyciele podczas lekcji nie poruszą tematu wagi i piękna czystości przedmałżeńskiej, lecz informacje do których się ograniczą będą przedstawiać sposoby antykoncepcji oraz możliwości, w jaki sposób wykorzystywać dla własnych przyjemności swoją cielesność, to chrześcijańskie wychowanie seksualne powoli stanie się mitem. Kościół zachęca, aby szkoła w ramach zasady pomocniczości zaangażowała się w wychowanie seksualne młodych ludzi. Niemniej powinna ona służyć rodzicom pomocą przekazując wychowanie seksualne opierające się o prawo moralne.

3.3 Duszpasterska działalność w obronie czystości

Szczególnym miejscem do szerzenia idei czystości przedmałżeńskiej jest wszelkiego rodzaju działalność duszpasterska Kościoła. Młodzi ludzie „bombardowani” informacjami, iż płciowość ludzka jest po to, aby wykorzystywać ją dla własnej przyjemności w wszelki możliwy sposób, często nie zdają sobie sprawy, że stosując zasadę „róbta co chceta” niszczą swoje człowieczeństwo. Duszpasterze, szczególnie ci zajmujący się młodzieżą, powinni ukazywać młodym drogę czystości jako jedyny słuszny sposób dojścia do prawdziwej

²⁷ Tamże, nr 37.

miłości małżeńskiej. Doskonałym środowiskiem do wprowadzenia treści poświęconych tej tematyce są różnego rodzaju spotkania grup przyparafialnych, spotkania przygotowujące do sakramentu bierzmowania, lekcje religii, czy kazania na mszach dla młodzieży. Nie można pozwolić, by młodzi ludzie z powodu swej niewiedzy odrzucali nauczanie Kościoła do którego przynależą i przez zmieszanie kapłanów ponieśli szkodę na swej duszy.

3.4 Media w służbie czystości przedmałżeńskiej

Ogromny wpływ na młodego człowieka mają informacje jakie zdobywa poprzez media. Często nastolatek wstydząc się rozmawiać z rodzicami na tematy z sfery seksualnej woli napisać o swoich problemach do gazety lub poprosić o radę na forach dyskusyjnych. Informacje zwrotne jakie zazwyczaj tam otrzymuje stoją w opozycji do chrześcijańskiej nauki o seksualności. Młoda osoba przyjmuje, że skoro dorosły z wykształceniem medycznym stwierdza, że masturbacja jest zachowaniem jak najbardziej normalnym, a fakt, iż trzynastolatka pragnie rozpocząć współżycie seksualne jest naturalne, to znaczy, że należy postępować według tych rad. Młodzi ludzie potrzebują źródła, z którego będą mogli czerpać informacje na temat swojej seksualności zgodne z moralnością. W sposób szczególny do przybliżania młodzieży chrześcijańskiej wizji płciowości są powołane osoby pracujące na co dzień w mediach. Zapotrzebowanie na przekazy medialne na temat wartości zachowania czystości przedmałżeńskiej i ukazywania piękna prawdziwej miłości, jest ogromne. Warto przybliżyć młodym ludziom informacje na temat istnienia w Polsce organizacji zajmujących się promocją czystości przedmałżeńskiej oraz istnieniem czasopism które ukazują prawdziwie chrześcijański obraz seksualności.

Streszczenie

W dzisiejszym świecie coraz więcej młodych ludzi rozpoczyna współżycie seksualne przed ślubem. Sytuacja ta dotyka coraz młod-

szych osób. Przeprowadzone w szkołach badania na temat współżycia płciowego ukazują zatrważające statystyki oraz apelują do podjęcia działań wychowawczych w tym zakresie. Młodzi ludzie, czerpiąc informacje na temat seksualności wyłącznie z mediów, utralają w sobie przekonanie, że dziewictwo jest czymś, czego należy się jak najszybciej pozbyć. Nauczanie Kościoła zawarte w Piśmie Świętym oraz katechizmie nie dociera do młodzieży. Brak wiedzy na temat szkodliwości współżycia przed ślubem dla ludzkiej psychiki oraz brak znajomości argumentów przemawiających za seksem wyłącznie w małżeństwie przyczyniają się do łamania przez młodzież szóstego przykazania. Niebezpieczny jest brak świadomości, czego dokładnie dotyczą słowa „nie cudzołóż”. Konieczne jest podjęcie szczególnie przez rodziców i kapłanów, a także przez media, działań mających za zadanie ukazać młodemu pokoleniu piękno i znaczenie zachowania czystości seksualnej do dnia ślubu. Troska o dobro młodej osoby powinna być tu najważniejsza.

SEXUAL ENGAGEMENT OF TEENAGERS IN THE LIGHT OF THE TEACHING OF THE CHURCH WITH REGARD TO PRE-MARITAL PURITY

In contemporary world, still more people initiate their sexual intercourse before marriage. There are still younger people concerned. Research in this area conducted in schools shows alarming statistics and appeals for undertaking educational activities in this respect. Young people, who derive information about sexuality solely from the media, become convinced that virginity is something they should get rid of as soon as possible. Church teaching included in the Holy Scripture and catechism is not perceived by the young. Lack of knowledge about harmfulness of pre-marital sexual intercourse for human psyche as well as about arguments supporting sexual engagement exclusively within marriage are conducive to the young breaking the sixth commandment. There is a danger resulting from the unaware-

ness what exactly words “do not fornicate” concern. Activities aimed at showing young generation the beauty and importance of keeping sexual purity till marriage are necessary to be undertaken especially by parents and priests, but also by the media. Taking care of the good of a young person should be the most important here. `

Bibliografia

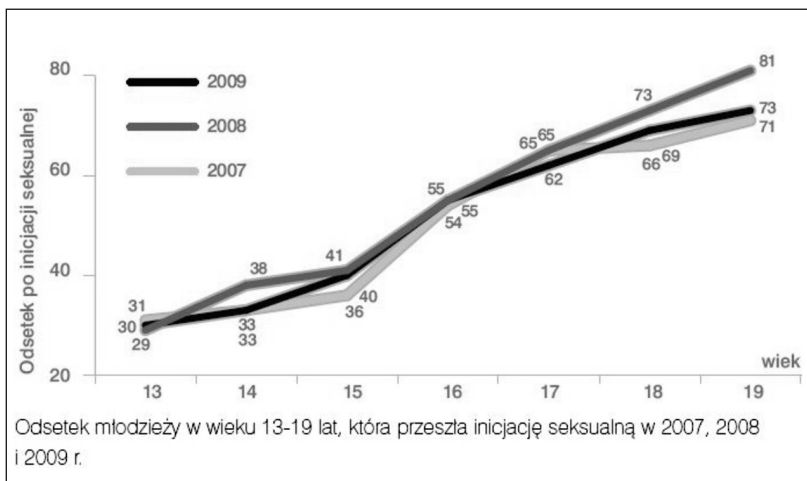
Źródła:

- 1) Biblia Tysiąclecia, Wyd. Pallottinum, Poznań 2000.
- 2) Jan Paweł II, adhortacja apostolska Familiaris consortio, 22 XI 1981.
- 3) Katechizm Kościoła Katolickiego, Wyd. Pallottinum, Poznań 2002.

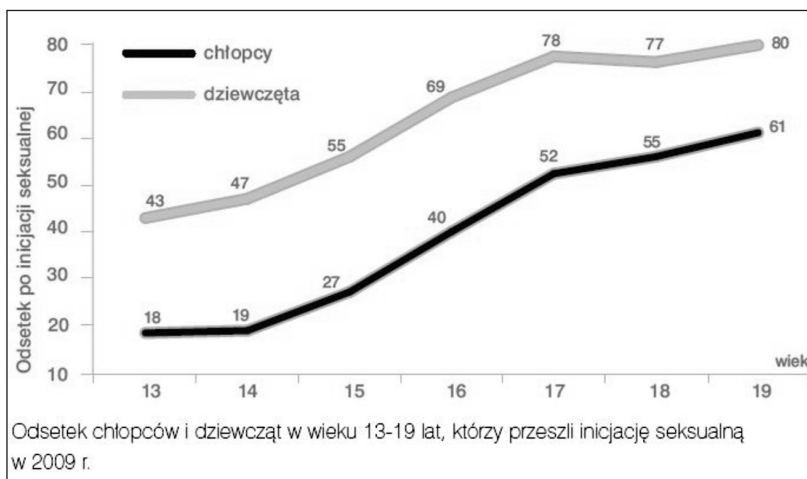
Literatura:

- 1) Bravo, dział Trudne Pytania, nr 26/2010.
- 2) Pulikowski J., Zakochanie ... i co dalej?, POMOC Wyd. Misjonarzy Krwi Chrystusa, Częstochowa 2008.
- 3) Raport roczny programu społecznego „Szkoła bez przemocy” z 2009 r. (dostępny na stronie internetowej <http://www.szko-labezprzemocy.pl/pliki/221-176-raport-roczny-2009.pdf> w dn. 29.12.2010 r.)
- 4) Wiśniewska-Roszkowska K., Wychowanie seksualne, Wyd. Wrocławskiej Księgarni Archidiecezjalnej, Wrocław 1998.
- 5) Zieja J., Katechizm życia chrześcijańskiego, Wyd. Pallottinum, Poznań 1949.

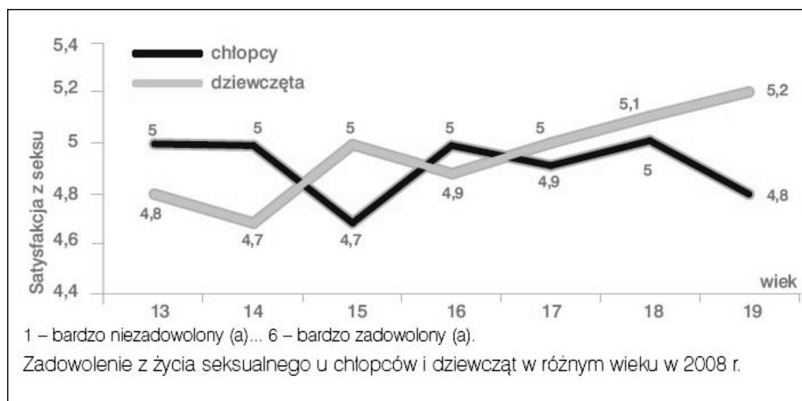
Aneks

Rys.1.1 Źródło: Raport roczny programu społecznego „Szkoła bez przemocy” z 2009 r., s. 32.

Rys. 1.2 Źródło: Raport roczny programu społecznego „Szkoła bez przemocy” z 2009 r., s. 32.

Rys. 1.3 Źródło: Raport roczny programu społecznego „Szkoła bez przemocy” z 2009 r., s. 32.